Աղօթաբոյր բուրվառի պէս
Ո՞վ կը վառէ զայն ամէն օր.
Ո՞վ զայն կախեց իմ սըրնարէս,
Ուր հըրայրէ յոյզերս բոլոր։

Սըրտիս խորէն խօսք առ Աստուած,
Երկնէ երկիր կախուած շըղթայ.
Արցունքներս եմ բիւրեղացած,
Իր սըրտաբեաձ թևլին վըրայ։

Շըրթներս հրպած ֆուր կամթեղիս,
Ես հայութեամբ կ'ուզեմ հարբիլ.
Վառել չաներն իմ Անիիս,
Հըսկայանալ ու տարածուիլ։

Գեղեցիկ է յոյսի ճամբան,
Նուր յաղթական կ'արշալուսնայ,
Արագածի սարին վըրան
Ըսպասել ոբ Ջատիկը գայ։

Միլան 23 Մայիս 1929

Հ. Վ. ՇՈՎՀԱՆՆԷՍԵԱՆ

Ա ՊԱ Պ Ա Ն

Լուսիւն մը գիս ամփոփեց,
Եւ աչքերս ինկան յանկարծ
Մտածումիս հայելւոյն մէջ այլայլած....
Ուր դիտեցի մշուշն հեռու անցեալին
Եւ արահետ մ'որ կորսուած հորիզոնէն կը մեկնէր,
Ու առջեւէն կ'անհետանար փնտռելու ապառնին....

Ո՜հ, փորձեցի ես մտաենալ խորքն անոր
Ուր դիտեմ քու քունած ուղիդ,
Արահետն իմ մոլոր...
Մինչ աչքերս պղտորեցան մի ջոցին մէջ խոհերուն
Ու ակնարկս ետ դարձաւ վարանմանը ներկային,
Որուն վրայ էր կանգնած մտածումի հայելիս....

Անոր մէջէն աննիւթական գեղեցկութիւնն անցեալին
Կը հեւար, շունչը կարած, ո՜հ տարազիրն իմ կեանքին.
Եւ որոնումն աչքերուս կ'ուզէր գտնել սիրտն անոր
Վերապրումի մը անյագ երջանկութեամբ ընդելոյզ....
Ուր հոգիս լուռ կ'երկարէր իր ձեռքերը դողդոջուն
Անապական անցեալի երազահոս բաժակին,
Որ գինովնայ իր անդոհանքովը դիտում
Լռդէմ օտար ապագային անհատնում.....

Հ. ՏԵՎԻՔԵԱՆ

digitised by A.R.A.R.@